

CINC MINUTS

depaper.cat

Índex

1. Perquè us en feu una idea
2. Què és CINC MINUTS?
3. Què ens motiva?
4. Què volem explicar?
5. Què ens ha inspirat?
6. Com ho explicarem?
 - 6.1. El que veureu
 - 6.2. El que sentireu
7. Qui som?
 - 7.1 L'equip
8. On ho hem cuinat? Residències
9. Què necessitem? Fitxa tècnica
10. On ens podeu trobar?

1. Perquè us en feu una idea

Títol de l'espectacle: Cinc minuts

Idea i producció: De_paper

Dramatúrgia: Jordi Palet i De_paper

Direcció: Jordi Palet

Escenografia, il·lustracions i titelles: Joan Alfred Mengual

Composicions musicals: Núria Lozano

Producció musical i arranjaments: Núria Lozano

Interpretació: Joan Alfred Mengual (titellaire) Núria Lozano (música)

Direcció de moviment: Montse Colomé

Disseny de llums: Toni Ubach i Oriol Rafí

Disseny de so: Oriol Rafí i Oriol Cases

Comunicació: Pere Cardús

2. Què és CINC MINUTS?

Quant duren, exactament, 5 minuts? Cinc minuts són 300 segons. Però, cinc minuts, també són mig metre del recorregut d'un cargol, dues cançons o un trosset de simfonia. Cinc minuts és tota una vida d'un floc de neu. I en canvi, en tan sols cinc minuts, l'olivera no pot acabar de desplegar una flor.

Al carrer Nou passen cinc minuts. Cinc minuts de la Tica, cinc minuts del Martí, del Vicent i de la Maria. Passen cinc minuts perquè ho diu el rellotge. Hi haurà veïns, però, que aquests cinc minuts els semblaran molt curts. A altres se'ls faran molt llargs. I fins i tot hi haurà algú, per a qui el temps s'ha aturat.

3. Què ens motiva?

Cuando estás aburrido o triste, quédate de pie media hora en la esquina de la calle. Allí pasan a la vez muchas cosas corrientes. Normalmente resumimos y generalizamos, dejamos de mirar los detalles y empezamos a ver todo en su conjunto, y todo para no abrumarnos visualmente en nuestro trabajo cotidiano. Sin embargo, si algo que parece vulgar se mira con suficiente detenimiento, de pronto se vuelve extraño y desconocido.

HOROWICZ, Alexandra

Para encontrar cosas nuevas, ve por donde fuiste ayer.

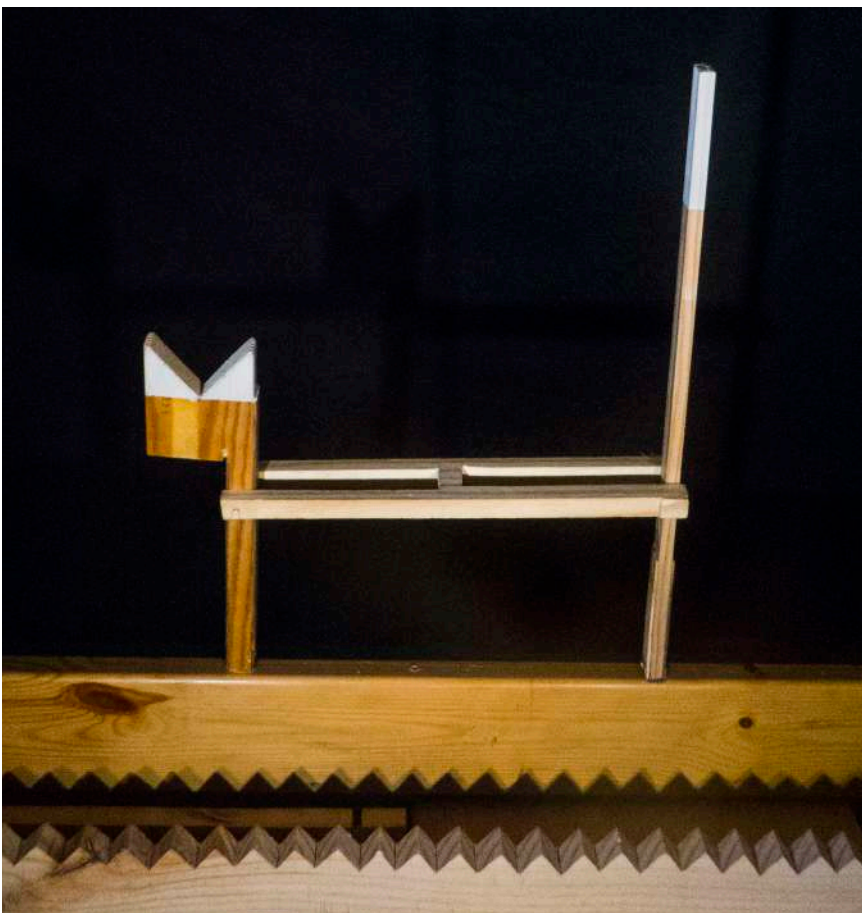
BURROUGHS, John

De tan veloç, aquest món no commou.

Creix la cultura de la pressa, de l'apressament indecent i entresuat, que ho vol tenir tot fet a l'acte.

Tota la infelicitat dels homes prové d'una sola cosa, que és no saber estar en repòs a casa.

CARDÚS, Salvador

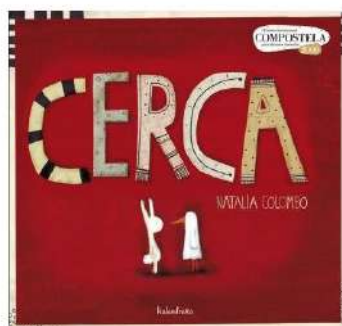
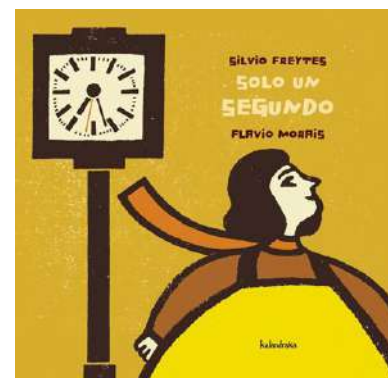
Els nostres temps premien la velocitat, la rapidesa. La cultura de la immediatesa. L'espectacle Cinc minuts neix de diferents inquietuds i observacions quotidianes que ens han portat a reflexionar sobre els diferents ritmes interns als que bateguem. Uns batecs individuals que es converteixen en un batec col·lectiu quan ens relacionem, quan compartim espais. Un batec comunitari i social. Cada vegada més, aquest, és un batec ràpid, accelerat. Amb Cinc minuts, volem reivindicar una mirada pausada del món, o si més no, un món més respectuós amb els diferents ritmes, amb les diferents maneres d'entendre el temps de cadascun de nosaltres.

4. Què ens ha inspirat?

4.1 Llibres

FREYTES, Silvio i MORAIS, Flavio, **Solo un segundo**, Kalandraka, Sevilla, 2007

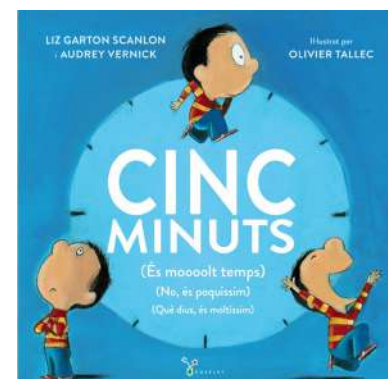
Coincidim amb aquest llibre a l'hora de mostrar què passa en un interval concret de temps. En aquest cas, entre un tic i un tac, en un barri d'una gran ciutat. Diferents accions simultànies que al final coincideixen totes en un pla general. Nosaltres també juguem amb un interval de Nils temps (cinc minuts, és clar), focalitzant diferents escenes que acaben confluïnt en un clímax final, accidentat (o no).

COLOMBO, Natalia, **Cerca**, Kalandraka, Pontevedra, 2008
Dos veïns que fan cada dia el mateix, però no es coneixen. "E isto é unha verdadeira pena... poderían ser grandes amigos". A la nostra proposta, hi haurà també diversos veïns, alguns que es coneixen, d'altres que no, que al final es trobaran tots junts.

GARTON, Liz, VERNICK, Audrey i TALLEC, Olivier, **Cinc minuts (és mooolt temps) (No, és poquíssim)**

(Què dius, és moltíssim), Gobelet, Barcelona, 2020.
Aquest àlbum el vam descobrir a la biblio, quan ja teníem la idea del nostre espectacle. Conceptualment, explica exactament el mateix que nosaltres: que depenent de cada situació, el temps és viscut com a una experiència llarguíssima o bé passa fulminant. El que passa és que, al llibre, cada pàgina mostra un exemple diferent i independent.

La nostra proposta lliga les diferents vivències del temps en una mateixa història, un mateix espai (el carrer Nou) i uns mateixos cinc minuts... que cadascú viurà a la seva manera.

FLEMING, Anne, **La cabra**, Sembra Llibres, Barcelona, 2020
Hi ha una cabra a la terrassa d'un edifici de Manhattan. Sembla estrany, però la resta de persones que hi viuen també ho són. Cadascú és estrany a la seva manera. Múltiples històries que es trenen en un mateix espai. Com nosaltres.

HOROWICZ, Alexandra, **Percibir lo extraordinario**, RBA, 2014
Fascinant llibre sobre la mirada. Sobre com mirem. A primer cop d'ull, sembla que tothom és igual i tothom veu el mateix, però aquest llibre explora com l'acció de mirar és cultural. Segons el bagatge de cadascú, cadascú posa el focus en una o altra part

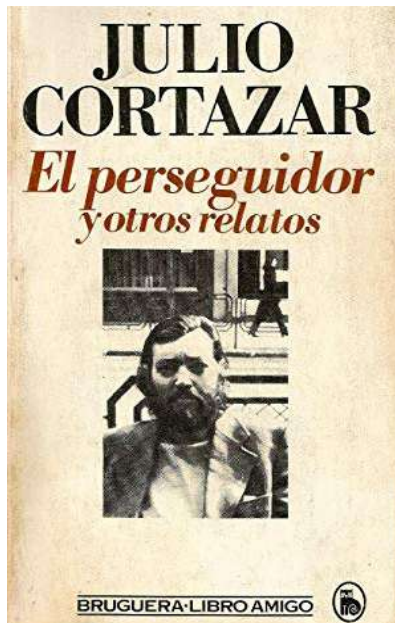
de la realitat.

L'autora explica com, treient el gos a passejar, va adonar-se que l'animal parava atenció a coses que ella ni veia. A partir d'aquesta excusa, va convidar a passejar a diferents persones i escoltar què els atreïa del mateix recorregut. Un geòleg, una biòloga, un tipògraf,... cadascú li descobreix un món nou dins el món.

BERGSON, Henri, **El pensamiento y lo moviente**, Espasa-Calpe, 1976

En aquest llibre el filòsof francès Henri Bergson reflexiona sobre conceptes com el temps, la duració, la llibertat i la creació. Explica el temps com un element humà que creem quan fem us de la nostra llibertat d'acció i d'elecció. Ens interessa aquesta visió del temps creada per la consciència humana i per tant, totalment subjectiva.

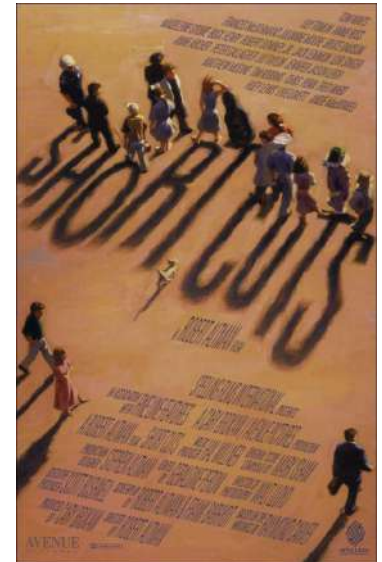
CORTÁZAR, Julio, **El perseguidor**, Libros del Zorro Rojo, 2009

Cortázar explica la vida d'un saxofonista de jazz inspirat en la vida de Charlie Parker. Ho fa servir com excusa per parlar del temps des d'un punt de vista que ha inspirat totalment el nostre treball.

4.1 Pel·lícules

Short cuts (Robert Altman, 1993)

22 personatges viuen 22 històries, aparentment aïllades, però en realitat molt connectades.

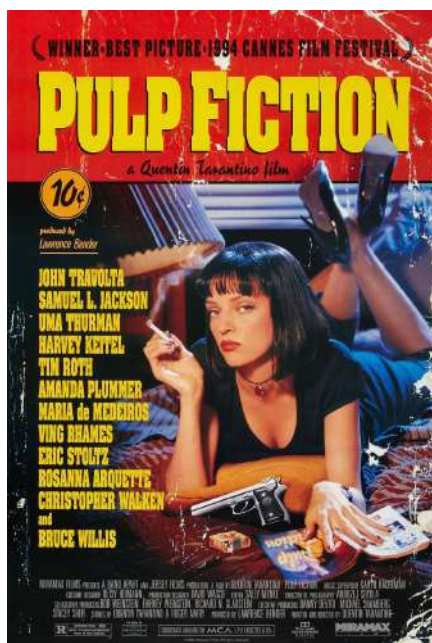

Pulp fiction (Quentin Tarantino, 1994)

Un clàssic entre els clàssics, quatre històries trenades, cadascuna més hilarant que l'altra.

Evidentment, pel nostre espectacle ens interessa l'estructura de la pel·li de Tarantino, no les històries truculentes i passades de voltes! Que fem un espectacle per a nens i nenes!

(Però reconeixem que sempre és un goig tornar a veure-la!).

Atraco perfecto (Stanley Kubrick, 1960)

El que ens interessa d'aquest altre clàssic és que la narració de l'atracament està repetida varis cops, "retransmetent" de forma sincronitzada les accions de cada membre de la banda. Quan els altaveus de l'hipòdrom repeteixen per segona vegada "Els cavalls s'estan preparant

per la cursa número 7..." tens sensació de deja vu, però quan ho fa per tercera, quarta i cinquena vegada, entens el joc narratiu.

5. Què volem explicar?

Amb aquest nou espectacle volem parlar del temps, de la pressa, de l'acceleració del nostre món... i ho farem, a partir de cinc minuts compartits pel veïnat d'un carrer. Veurem com cadascú viu la mateixa estona de maneres diferents. CINC MINUTS és una història que narra fets quotidians, barrejats amb moments d'intriga, deliri o joc. Una història explicada en forma de cançons i de composicions visuals.

6. Com ho explicarem?

CINC MINUTS serà un espectacle multidisciplinari que barrejarà música, arts visuals i teatre.

La història que expliquem a CINC MINUTS es desenvolupa a un paisatge urbà; un barri qualsevol d'una ciutat mitjana-gran amb una sèrie d'edificis: botigues, un parc, parades d'autobus...i veïns. I un carrer: el Carrer Nou. A tres quarts de nou cada veí habita, durant 5 minuts, el carrer. Diferents accions, diferents vivències, diferents ritmes. La Tica és una xiqueta que se'n va a escola, el repartidor s'afanya a distribuir tots els paquets, el forner acaba de treure una fornada de magdalenes del forn, un gat persegueix els moixons per les teulades, l'olivera distribueix la saba des de les arrels fins els brots més verds...

6.1.El que veureu

El temps és relatiu, es dilata i s'encongeix. Seguint aquesta premissa, la posada en escena és dinàmica.

Tots els elements que representen les edificacions i els veïns del Carrer Nou es construeixen a sobre de taules amb rodes que representen aquest entorn urbà. A mida que anem coneixent els cinc minuts dels diferents personatges, el carrer s'estira, s'arronsa, es cargola o es gira.

Apareixen els diferents escenaris on es desenvolupen les accions: la parada del Bus, un parc amb una olivera, la llibreria/quiosc, la casa on en Màrius cova el refredat al llit... Creix cap amunt amb l'aparició dels edificis i les cases que conformen l'skyline. Creix en profunditat cap endavant i endarrere quan els diferents escenaris fragmenten aquesta línia espaciotemporal i es desplacen a primer terme o se'n van cap a endarrere per conformar el paisatge de fons. Aprofitem tot l'espai taula, des

del taulell fins l'espai inferior. A la part de baix de les taules podrem conèixer els cinc minuts de l'olivera mitjançant ombres xineses que ens ensenyen la vida sota terra: les arrels, els microorganismes del subsol, el nivell freàtic, les canonades, els cables de fibra òptica...

Utilitzarem formes geomètriques per representar aquest entorn urbà. Línies, cubs, prismes, piràmides o esferes. Jugarem amb aquests elements per representar els personatges i els elements que surten a la història. Un autobús que és un prisma allargat, el repartidor és un triangle, la xiqueta, Tica, és una circumferència. Mitjançant la combinació, la manipulació i els canvis d'orientació d'aquests elements geomètrics aconseguirem que siguin flexibles a nivell representatiu: El prisma representa el bus, però amb un canvi d'orientació ara representa una casa... D'aquesta manera aconseguirem representar de manera àgil com la percepció que tenim del carrer canvia segons la percepció del temps de cada veí.

Plantegem una progressió en el grau d'abstracció. De més a menys; comencem amb un grau d'abstracció gran i una visió molt fragmentada del carrer i conforme avança l'espectacle els elements es tornen més figuratius, acabant amb una representació completa i figurativa del barri i els veïns.

Tota l'escenografia és de fusta. Potenciem la bellesa d'aquest material destacant la seua calidesa i les diferents tonalitats amb la utilització de diferents tipus de fusta. Sovint hi ha elements tintats o lacats que li afegixen tocs puntuals de color.

La imatge final recorda lleument els jocs constructius de fusta.

6.2. El que sentireu

CINC MINUTS és un espectacle musical. Cadascuna de les escenes de la història va acompanyada de la seva pròpia cançó, interpretada en directe.

Les lletres i la música complementen i enriqueixen el guió de manera que ens permeten entrar dins del pensament dels personatges o ens ajuden a entendre els diferents punts de vista de la història.

La música de CINC MINUTS es teixeix a partir de sons enregistrats prèviament i samplejats: motors de cotxe i autobús, frenades, portes que es tanquen, corredisses, miols de gat i grinyols de finestres i persianes... Tots aquests sons formen part de la paleta de colors que, complementats amb altres instruments tradicionals, com l'acordió, la guitarra, els teclats, el bombardí, la veu i instruments electrònics, ens acolorixen el paisatge sonor del Carrer Nou. Una altra particularitat de l'espectacle és la utilització de l'escenografia i els titelles com a elements sonors.

Les taules i les fustes esdevenen instruments de percussió, txalapartes, els cajons, culleres, rascadors... que enriqueixen i complementen les composicions musicals. De la mateixa manera que el temps particular de cadascun dels personatges es relaciona amb la resta dels habitants del carrer, el paisatge sonor també ho fa. Tot i que les cançons són de nova creació, continuant amb la nostra línia de treball, tenen una forta presència de l'arrel.

7. Qui som?

De_paper són Joan Alfred Mengual, artista visual i titellaire, i Núria Lozano, músic. Van començar a treballar junts arran del projecte Musiquetes de Paper, una coproducció de Fem Sonar Les Musiquetes i Joan Alfred.

A principis de l'any 2014 inicien el camí com a De_paper, amb la voluntat de crear una plataforma on desenvolupar espectacles multidisciplinaris.

El mateix any presenten el seu primer treball, la stopmotion 'Les festes de Nadal', en què exploren les possibilitats dels teatres de paper, titelles d'ombres i música.

El 2015 estrenen el seu primer espectacle, 'Dins la panxa del llop', al Festival Guant de Valls, portant a l'espai escènic la música original en directe, la manipulació de titelles de tija en teatres de paper i les ombres sobre projeccions.

A la tardor de 2018 estrenen 'Una poma, un pomer', espectacle basat en titelles de llibreta, música tradicional reversionada i realització de vídeo multicàmara en directe. Alhora estrenen la versió de proximitat, 'Una pometa, un pomer'. Al febrer de 2022 presenten 'Miranius. L'aventura d'habitar el món'. En aquesta ocasió abandonen les projeccions i juguen amb un espai escènic modular amb titelles de grans dimensions, cre-

ant un efecte visual de llibre il·lustrat. La música també evoluciona cap a una sonoritat electrònica sense perdre l'arrel tradicional. Amb aquest espectacle guanyen el Premi Xarxa Alcover de la Mostra d'Igualada 2022, Premi Xesco Boix de la revista Enderrock a millor disc de música familiar 2022, Premi de la Crítica a millor espectacle familiar 2022.

El 2024 estrenen el primer espectacle per a públic adult, 'Només les flors', coproduït per la Fira Mediterrània de Manresa i pel Centre de Creació Musical La Marfà, de l'Ajuntament de Girona. La seva evolució els du a una part més abstracta i simbòlica, tant a nivell visual com musical. Les construccions es tornen aparentment fràgils,

com els tarongers i els malalts protagonistes de l'obra. Els testimonis de pagesos, cuidadors i metges s'entrellacen amb música electrònica i gravacions antigues per narrar-nos una història universal.

Des de llavors han passat pel Festival Grec de Barcelona, FIT de Cerdanyola, Joc al Ninot de Lleida, Mostra d'Igualada, Feten de Gijón, Petit Festival de Sant Joan d'Alacant i nombrosos cicles escolars.

També han editat els discs de les bandes sonores de 'Només les flors', 'Miranius', 'Una poma, un pomer' i 'Dins la panxa del llop', el videoclip dels singles 'Una flor' i 'La barraqeta', la stopmotion 'Un pessebre de paper', el videoclip 'Dona'm la mà', del cantautor Joan Boada, la videonadala 'Xacarraxac'

7.1. L'equip

Núria Lozano

Compositora, acordionista, cantant i mestra de música. Ha estudiat Educació musical a l'Universitat Autònoma de Barcelona i el grau superior de música a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

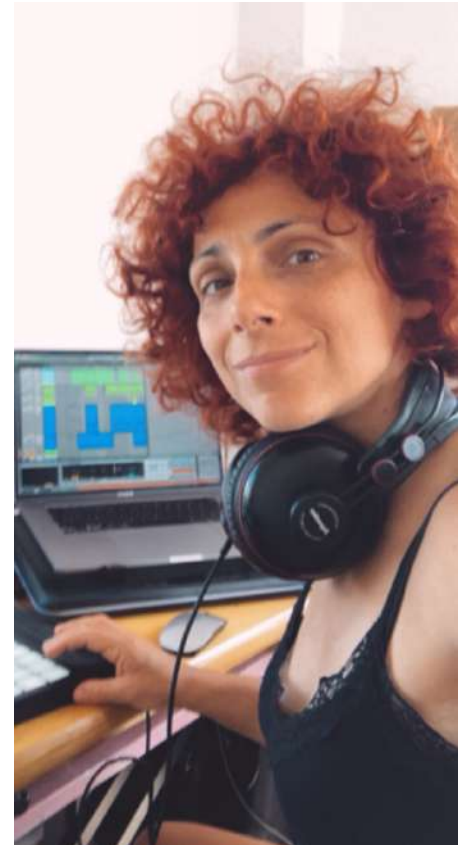
Actualment també és component del grup Betzuca, juntament amb Carol Durán.

També ha estat membre dels grups La Carrau, Les Violines, La Txaranga Revoltosa, Les noves dones de la bella cançó i Mr. Sequah, Fem Sonar Les Musiquetes, de la Companyia Roger Canals i forma part dels Dials, la banda que acompanya l'animador Rah-mon Roma.

Ha compostat la banda sonora de l'espectacle Dues Ales, de Farrés brothers i cia (2024) i de l'espectacle Sabates Vermelles de la Companyia Sifó (2021).

Ha rebut el Premi Enderrock de la Crítica a millor disc de música familiar (V Premi Xesco Boix) per Miranius (2022).

El Premi Joan Trayter a la millor producció pel disc Musiquetes per la Bressola (2009). El premi Enderrock a la millor cançó de folk i noves músiques pel tema "Ara que et miro" (2010), i el premi Enderrock per votació popular pel disc Dins la Taifa (2008) i al millor grup de folk i noves músiques amb el grup La Carrau (2008 i 2010).

Joan Alfred Mengual

Artista plàstic, constructor, inventor i narrador. Llicenciat en Belles Arts en l'Especialitat d'Escultura, Postgrau en Il·lustració i Especialista Universitari en Disseny Gràfic Editorial.

Des del 1998 ha treballat com escenògraf, artista plàstic i actor als grups Visitants Cia. de Teatre, Acaduhac, El Ball de Sant Vito, Fem Sonar les Musiquetes i Joan Alfred i De_paper.

Ha creat escenografies, titelles, il·lustracions i atrezzo per a companyies com Visitants Cia. de Teatre, El ball de sant Vito, La Marciana, Meritxell Yanes Cia. de Teatre i Acaduhac Teatre.

El 2023 va editar el seu primer llibre il·lustrat: Joan Alfred Mengual i El ball de sant Vito: Gori, gori, Edicions 96, 2023

Ha combinat el treball plàstic i teatral amb la docència de les arts plàstiques a centres d'Educació Secundària.

Jordi Palet

Sempre li ha agradat barrejar imatges i paraules. Potser per això va estudiar Belles Arts (UB, 1996) i Dramatúrgia i direcció (IT, 2002). Potser per això va compaginar la narració oral amb els objectes (1996-2008)... i va començar a participar en la creació d'espectacles relacionats amb els titelles i el teatre visual (Acelobert, La cònica/Lacònica, Tantàgora,...). El 2002 va fundar Farrés brothers i cia, juntament amb Pep i Jordi Farrés, amb qui ha creat 14 espectacles.

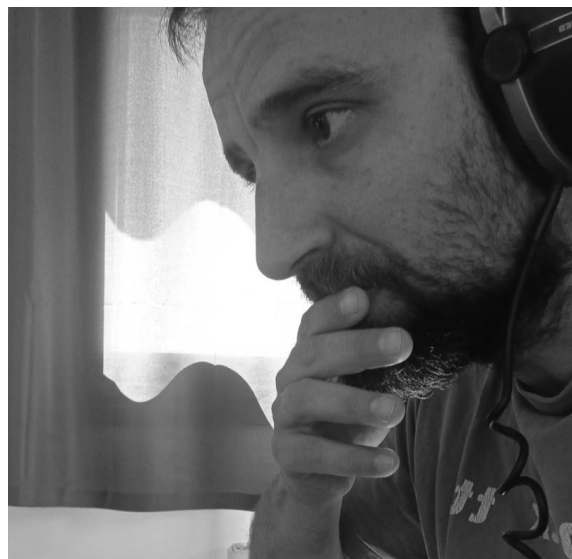
A banda de la feina amb la companyia, també escriu textos per a d'altres (Teatre al Detall, La Bleda, Disset Teatre, Companyia B, De_Paper, Tian Gombau / L'home dibuixat, etc).

Ha guanyat el PREMI ASSITEJ 2020 (Association Internationale pour l'Enfance et la Jeunesse) al millor text per a públic infantil. És la seva primera obra de teatre publicada, tot i que anteriorment ja havia publicat tres llibres de contes.

Des del 2011 combina la feina com a director i dramaturg amb la docència: fa classes a l'Institut del Teatre, en diverses assignatures relacionades amb els titelles i el teatre visual.

Oriol Rafí

Tècnic de so en actiu des de l'any 2000 amb àmplia experiència en els camps de la sonorització de concerts, espectacles de teatre i audiovisuals, disseny de so, gravació, edició, mescla i masterització en estudi, muntatge de sistemes sonors, producció d'espectacles. Ha treballat en nombroses empreses del sector de la sonorització de concerts, en espais com el Teatre Alegria de Terrassa, Auditori Eduard Toldrà de Vilanova i la Geltrú, Teatre Municipal de Berga, Sala Stroika, Luz de gas... En estudis de gravació com Rosazul, 48volts, Coda estudis... I amb nombroses companyies com La Carrau, Gertrudis, Andreu Rifé, Verd cel, Res de res...

Toni Ubach

Graduat en Art Dramàtic especialitat d'Escenografia a l'Institut del Teatre i titulat com a Tècnic de les Arts Escèniques especialitat luminotècnica a l'ESTAE.

És professor d'il·luminació a l'especialitat d'Escenografia de l'Escola Superior d'Art Dramàtic a l'Institut del Teatre a l'Institut del Teatre, i professor de luminotècnica a l'Escola Superior de Tècniques de les Arts de l'Espectacle.

Signa la creació, direcció i inter-

pretació de l'espectacle Murmut juntament amb en Jordi Palet i la col·laboració del creador Xavier Bobés.

Entre el 2007 i el 2022 ha estat 9 anys el director tècnic del Festival TNT de teatre de nous formats a Terrassa i ha fet la direcció tècnica de gires d'espectacles del TNC (la Rambla de les floristes, el Futur, La niña gorda, Sol Solet), el Mercat de les Flors (Producció Nacional de Dansa), Bitó (El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc), entre d'altres.

Oriol Cases

Baterista i productor musical. Compositor de música electrònica i bandes sonores. Forma part de diferents bandes com Corcs Drum&Organ, Oest Trip, Gerard Quintana "Intocables" i Rahmon Roma. ha format part de grups com Batzak, Pomada, La Carrau, Conxita... i ha col·laborat amb Joan Boada, Nando Caballero, Llongue, Borja Pernalba i Mireia Vives, William Taylor, Jaume Ibars, Landry el rumbero... Tècnic de directe de de bandes com Pomada, Rauxa i Dúmbala Canalla. Té estudi de so; els Estudis Creueta, a Sabadell.

Pere Cardús

Periodista i expert en estratègia comunicativa, impulsa i dirigeix la factoria Brogit després de més de vint anys dedicats a la comunicació des de mitjans d'informació, empreses i institucions. Graduat en Cinema i Audiovisuals (ESCAC - UB), especialitzat en creació documental i guionatge, i Màster en Direcció d'Empreses (EUNCET - UPC). Ha treballat en l'anàlisi de la informació (FCDP), en consultoria de comunicació, innovació i estratègia (LeadToChange), com a periodista i responsable de la comunitat de subscriptors (VilaWeb), com a assessor en comunicació estratègica i director (Oficina del president de la Generalitat), i com a responsable de continguts i guió (BaikalPro).

Montse Colomé

Va néixer a Barcelona el febrer del 1956. La família de la seva mare eren tots balladors i el seu germà va ser músic, diplomàtic i va escriure diferents llibres de dansa. El seu entorn familiar va fer que es posés a ballar als 5 anys. Està diplomada en dansa espanyola per l'Institut del Teatre. Al 1979 vola cap a Nova York on s'hi quedo dos anys a l'escola Alvin Ailey encoratjada per la seva professora Anna Maleras. Al tornar dels Estats Units, desenvolupa la meua vida professional cap a l'ensenyament. I és al 1986 que comença a entrar en el món de l'espectacle de la mà de Carles Santos i de Comediants com a intèrpret i coreògrafa, viatjant i actuant en festivals de mig món. És també de la mà de Comediants on comença a coreografiar per espectacles de gran format: Jocs Olímpics Barcelona 92, Expo de Sevilla 92, Expo de Lisboa 98 i un llarg etc. Cap el 1998 comença a treballar com a coreògrafa i ajudant de direcció en el món

de l'òpera i en el teatre de text. Ha treballat pel Gran Teatre del Liceu, Teatro de la Zarzuela, Opera de Paris, Opera de Lyon Welsh National Opera, Piccolo de Milán, Capítol de Toulouse i amb directors com Joan Font, Lluís Pasqual, Josep Maria Mestres, George Lavaudant, Esteve Ferrer, Pep Pla, Ramón Simó, Lurdes Barba, Lluís Homar,

Xavier Albertí, Josep Maria Pou. Els darrers anys ha treballat com a ballarina amb en Ramon Colomina, Carles Salas, Toni Jodar, Germana Civera, Arthur Rosenfeld i l'any 2021 amb en Pere Faura i el seu Rèquiem Nocturn.

L'any 2025 va rebre la Creu de Sant Jordi atorgada per la Generalitat de Catalunya, com a reconeixement a la seva tasca.

8. On s'ha cuinat?

Hem cuinat Cinc minuts a foc lent, entre el local d'assaig de la companyia, i les residències al Casal Cultural d'Ullastrell, el Teatre Nu, Montmeló i Avià.

S'estrenarà el dia 26 de setembre al Festival Fitkam de Montmeló.